

udvikling, der er foregaaet, i alt Fald maaske mere er sket paa den tekniske Kulturs Omraade end med Hensyn til den Forædling af Sind og Tankegang, der her i første Række er af Betydning. Men det forekommer mig dog, at man ikke vil kunne bestride, at der siden 1866 er foregaaet en saadan Ændring i hele Samfundstilstanden, at den naturligt medfører nye Krav til Straffelovgivningen, selv om denne for sin Tid betød et betydningsfuldt Fremskridt, hvad efter min Opfattelse maa blive Resultatet af en fordomsfri Undersøgelse.

Men hertil kommer — og det foranlediges jeg til, som jeg sagde, at gøre et Par Bemærkninger om ved de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Gaar fremsatte —, hertil kommer, at der siden da er foregaaet en saare betydningsfuld videnskabelig Udvikling. Man behøver i saa Henseende blot at minde om, at den italienske Sindssygelæge og Kriminalist Cesare Lombrosos bekendte Værk „L'uomo delinquente“ først kom en halv Snes Aar efter Straffeloven af 1866. Lombrosos Lære gaar ud paa, at Begaaelse af Forbrydelse i ganske overvejende Grad skyldes visse medfødte Egenskaber, der med Naturnødvendighed fører den paagældende til at blive Forbryder, en Opfattelse, der, hvis den blev almindelig anerkendt, maatte føre til en fuldkommen Revolution af Samfundets Syn paa og Behandling af Forbrydere, og selv om denne Opfattelse nu i Almindelighed tør siges at være forladt og erstattet af en Opfattelse, der i Forbrydelsen ser et Resultat af medfødte eller erhvervede Dispositioner i Forbindelse med hele den sociale Tilstand, de sociale og menneskelige Vilkaar, hvorunder Individet lever, saa har dog Lombrosos Hovedværk og hans øvrige Arbejder medført, at hele dette Spørgsmaal siden 1866 er blevet optaget til nye indgaaende Undersøgelser, hvori navnlig den internationale Kriminalistforening, der stiftedes i 1889 med den Opgave videnskabeligt at undersøge Forbrydelsen og Midlerne til dens Bekæmpelse, har spillet en fremtrædende Rolle og har haft ganske overordentlig stor Betydning for hele dette Spørgsmaals Behandling, bl. a. derved, at den har faaet Afdelinger rundt omkring i de forskellige Lande. Det forekommer mig saaledes at være naturligt at minde om det Arbejde, der er udført af Dansk Kriminalistforening, der stiftedes i 1899, og det forekommer mig tillige at være naturligt, naar man mindes de Mænd, der i Kriminalistforeningen og paa anden Maade har gjort et betydningsfuldt Arbejde for at skabe den nye viden-

skabelige Opfattelse, hvorpaa de foreliggende Lovforslag hviler, ikke blot at nævne den Mand, som af alle danske Jurister nævnes med Hæder, og som er nævnt her, nemlig Professor Goos, men ogsaa den nuværende Universitetslærer i Strafferet, Professor Carl Torp, der efter de gældende Regler om Aldersgrænsen for Universitetslærere i Aar staar overfor Afsked med sin Universitetsgerning. Det forekommer mig, at man med fuld Ret kan sige, at det foreliggende Lovforslag og den videnskabelige Baggrund, det har, for en meget betydelig og væsentlig Del skyldes Professor Carl Torps Livsgerning.

Det Arbejde, der saaledes er udført gennem den internationale Kriminalistforening, har for øvrigt med Hensyn til hele denne Straffelovreformbevægelse skabt et Forhold, som det er af Interesse at dvæle ved. Det har gjort hele denne Bevægelse international. Naar vi blot tænker paa de vigtigste af de Kommissionsudkast, som vore Straffelovskommissioner herhjemme har bygget paa, har vi saadanne Udkast som de svenske Udkast, de forskellige tyske Udkast, det svejtsiske Udkast og det berømteste af dem alle: det nye italienske Udkast, og der kunde nævnes Udkast fra en hel Række Lande, der viser, at vore Reformbestræbelser paa dette Omraade kun er et Led i en omfattende international Bevægelse, der er Udtryk for den internationale Kriminalistforenings Virke rundt omkring i de forskellige Lande. Lombrosos Landsmand og Medarbejder Garofalo sammen med den italienske Advokat og Politiker Ferri, maaske overhovedet de to berømteste Navne paa hele den internationale Straffereformbevægelses Omraade, siger et Sted om denne nye Betragtningssmaade, som ogsaa ligger bag det Straffelovforslag, her foreligger, at for at bekæmpe en Fjende med Udsigt til Held, er det fremfor alt nødvendigt at kende ham, men de, som skal bekæmpe Forbryderen, kender ham ikke. I denne Udtalelse ligger i Virkeligheden som i en samlet Sum det, som er Baggrunden for den moderne Straffelovreformbevægelse, og som ogsaa er Baggrunden for det, der efter min Opfattelse er det væsentligste i det Lovforslag, her foreligger. Der ligger deri, at man for det første skal søge at klare sig Forbrydelsens Aarsag og søge at bekæmpe disse Aarsager, hvad enten det nu er Alkoholdnydelse, der uægtelig spiller en betydningsfuld Rolle ved mange Forbrydelser, eller slette Boligforhold eller andre ulykkelige menneskelige og samfundsmæssige Forhold, en Betragtningssmaade, der medfører, at Straffeloven kun bliver